

Sekahedelmä

2 • 2016

Kesä tulee ja kaljaa
menee

Sisältö

Sisältö	
Pääkirjoitus	3
Puheenjohtajalta	4
Sihteeriltä	5
Slangi-visa	5
Aluesihteerin palsta	6
Sosiaalifoorumi Stubb, Soini, Sipilä	7
- Työntuottavuus ja työajan lyhentäminen	8
Kesäpäivät Jyväskylässä	12
Kevätmietteitä	14

Sekahelmä

Päätoimittaja
Heikki Vesanto
heikki.vesanto@luukku.com

Taitto Anitta Kainulainen

Painopaikka
Grano Oy, Kuopio

**Seuraava Sekahelmä -lehti ilmestyy syyskuussa 2016.
Aineistot 22.8.2016 mennessä päätoimittajalle.**

Helsingin Elintarviketyöntekijät ry ao. Osasto 10

Siltasaarenkatu 4, 5 krs, 00530 Helsinki puh. 02077 40713 www.osasto10.com

Johtokunta 2016:

Puheenjohtaja:

Jukka Nissinen
puh. 040 5080 074
jukka.nissinen@sff.fi

Varapuheenjohtaja:

Juha Sulisalo, Paulig
puh. 040 553 2233

Sihteerit:

Olli Hallikas, Meira
puh. 040 7586 196
olli.hallikas@meira.fi

Osaston varasihteerit:

Ngyeng Chau, Starfood

Jäsenet

Aapo Häyrinen, Meira
Eija Högel, Paulig

Markku Mutka, Mildola

Jaska Nissinen, Koff

Janne Petjoi, Halva

Kari Suominen, Koff

Antti Tervonen, Koff

Jari Siro, Halva

Heikki Vesanto, Mildola,

Sekahedelmän päätoimittaja

Jaokset ja vastaavat

Taloudenhoitaja:

Mirva Laitinen
etunimi.sukunimi@selry.fi

Talousjaos:

Puheenjohtaja, varapuheenjohtaja, sihteerit ja taloudenhoitaja

Tiedotusjaos:

Jukka Nissinen, Olli Hallikas ja
Heikki Vesanto
Sekahedelmän päätoimittaja

Opinto- ja nuorisajaosto:

Aapo Häyrinen ja
Antti Tervonen

Urheilujaos:

- kesälajit Jaska Nissinen
- talvilajit Jari Siro

Tiedoitusjaos

Sekahedelmän päätoimittaja,
johtokunnan puheenjohtaja
ja johtokunnan sihteeri.

Eläkeläisjaos

Pauli Paavola ja
Pertti Hampinen

Tervehdys Toverit

Taitaa entisistä paperimiehistä tulla varsinaisii "taikuri Bruumblummeja" kun ne pääsee Soinin siivellä hallitukseen, niin että pannaan vaan suolaa suolaa ja enemmän suolaa työttömien haavoille, niin sillä ne duunimestat lisäänty.

Tää vertaus ei ehkä avaudu ihan nuoremalle duuniväelle, kyseinen taikuri touhus yhden Onni-Klownin kanssa aikoinaan Lintsillä, siellä missä meikäläisenkin paras leikki- ja vähän myöhemmin gimmojen skotauksmesta oli. Vaan muuten, jos nyt ilman duunia on redit kaks ja puolsataatuhatta duunaria ja vapaita duunimestoja parikyt tuhatta kaikkiaan, niin kuinka paljon työttömiä pitää kurittaa et ne duunimestat riittäis koko jengille?

Ainahan vois työaika pidentää? - silläkö työpaikat lisäänty. Myöhemmin tässä lehdessä oleva taulukko tosin osoittaa, että työaika lyhentämällä työn tuottavuus on lisääntynyt? Voiskohan tältä taikurimestari työministeriltä saada siihen jonkun vastauksen, kun tällänen pelkän kansakoulun käynyt vastaanotto-operaattori ei tälläst matematiikkaa oikein tsennaa. Ja oliko hänen ehdotuksensa niin, että kaikkia semmostakin duunii pitää ottaa vastaan mihin taidotkaan ei välttämättä riitä? Voiskohan meikäläinen kieltäytyä, jos tarjottais vaik karjakon duunia, vaik ei olis

nähty lehmää kuin härkäpihvinä raflassa. Tai joutuisko esimerkiksi joku työttömäksi joutunut joensuulainen paperimies, joka ei ole päässyt ministeriksi, karenssiin jos kieltäytyis ratikkakuskin hommista, vaik ei olis ollu kuin sporan kyydissä? Tai jos stadilainen työttömäksi jäänyt vaikka tsilari, käskettäis meneen Riihimäkeen duunaan kaupan kassalle ja ei pääsiskään sinne duuniin, niin karenssiin vaan.

Vaan asiaan, oliskohan kyseisen taikuri- eli työttömyysministerin jo aika ruveta niihin hommiin mihin on valittukkin eli järkkäämään jengille niitä duunimestoja ja mieluiten sieltä päin missä porukat budjaa eikä satojen kilsojen päästä. Kaikkihan tietää, että valtiolla on fyrkkaa, kun ottaa sieltä "sukanvarresta" missä sitä on sen pahanpäivän varalle. Eiköhän Persut ole sen verran hyvää pataa Stubbin kanssa, että herra rahakirstun vartija raottaa kirstun kantta hyvän asian eteen. Eiköhän me Kymmissä pidetä kumminkin pintamme, ettei duuninantajat hypi liikaa silmille hallituksen avustuksella. Toivotaan ettei nämä SAK:N "joo joo miehet" pääse liikaa vaikuttamaan ihmisten mielialoihin ja ajatuksiin.

Toivotan kaikille hyvää kesää ja toivotaan hyviä ilmoja mahdollisten taisteluiden varalle. Eihän sitä tiedä, jos on pian kaksi rintamaa vastassa?

Hessu

KESÄ KAIKILLA

Kirjoittelen tätä toukokuun alkupuoliskolla. Lomakauden alku lupaillee kaunista kesää. Toivottavasti paistetta riittää syksyyn saakka. Kesän säillä on iso vaikutus alamme yritysten tuloksiin.

Grillibileitä aurinkoisella takapihalla. Torin laidalta lapsille ostetut tötteröt. Valmistujaiskahvitteluita ja kesähäitä. Kovan päivän jälkeen huurteinen, tai pari, tai kuka niitä nyt laskee, helteisellä terassilla. Ai että!

Me elintarvikealan ammattilaiset olemme mahdollistaneet tuon kaiken. Aplodit meille kaikille!

Säitä on vaikea ennustaa, mutta yksi on varmaa. SSS yrittää varmasti kaikkensa

kasatakseni pilviä palkansaajien taivaalle. Tai SOS kun Stubb vaihtuu Orpoon. Negatiiviset työelämän uudistukset sekä, talouskollisten ja veronkiertäjien hyysäämiset tulevat joka tapauksessa jatkumaan. Uusia torilla käyntejä voi olla piankin edessä.

Tämän kesän kesäpäivät SEL järjestää Jyväskylässä elokuun lopussa. Tulkaahan paikalle!

Ratkiriemukasta 2016 kesää toivottelee

Kympin puheenjohtaja
Jukka Nissinen

Helsingin Elintarviketurvatekijät ry
Osasto 10

**Terveystulos
Kymppiosaston
10-sivulla**

Helsingin Elintarviketurvatekijät ry AO 10:n
kotiHVL
Suulla voit tulla!uusi meistä 10:n toimintaan
ja seurata tapahtumia.

www.osasto10.com

Morjens toverit!

Kesä tulee ja kesäduunarit. Yleensä kesätyöntekijä ei välttämättä odota muuta kuin liksaa ja / tai opintopisteitä opiskelemaltaan alalta. Meidän AY aktiivien, eikä ainoastaan meidän, vaan kaikkien meidän niin sanottujen vanhempien työntekijöiden tulisi ohjata ja opettaa myös työelämän lainalaisuuksia ja käytän-

töjä. Jopa Hitlerikin tiesi hulluudestaan huolimatta, että nuorissa on tulevaisuus, (huono vertaus, mut ehkä osuva). Kesätyö ei ole ainoastaan mahdollisuus tienata vaan myös mahdollisuus omaksua asioita ja asenteita. Ollaan esimerkkejä, jeps.

Hyvää kesää kaikille Olli

Slangi-visa

1. Mitäs sille häiskälle tapahtu ku SAI KLIKSUT KINTTUIHIN?

- 1) Vauhtia töppösin eli pakeni.
- X) Tuet jalkaleikkauksen jälkeen.
- 2) Joutui vankilaan.

2. "Joku meni ryssiin koko proggiksen". RYSSIÄ eli kuinka?

- 1) Mokata, tuhota.
- X) Hukata, kadottaa.
- 2) Varastaa.

3. BOTLARI tarkoittaa?

- 1) Sukellusvene.
- x) Peruna.
- 2) Kohmelo, krapula.

4. "Mä delareita trokasin / ja skroduja tsökasin / ja traisasin niitä barkkikseen." Mitä Turtiaisen Arska tarkoitti

slangisanalla "tsökasin":

- 1) Ostin.
 - x) Etsin.
 - 2) Varastin.
- (Arvo Turtiainen: Arska Stadista, mm. A.T.: Runoja 1934-1968, Tammi)

5. Stadin raitsikoilla on monta nimee, mut mikä seuraavista EI meinaa raitiovaunuu?

- 1) Skuru.
- x) Sraba.
- 2) Spora.

6. Mikäs se SKURBELO sitte oli?

- 1) Laitapuolen kulkija.
- x) (Huolto) poliisi.
- 2) Snagarilta tsöbattu lenkin pätkä.

Aluesihteerin palsta

Jouni Konttila, aluesihtööri, 040 544 5101
jouni.konttila@sely.fi

Yksityistetään kaikki!

Yksityistetään kaikki ja tappiot kuittaa kansa. Viimeaikaiset uutiset saavat miettimään, mikä Suomessa on mennyt vikaan, missä on tehty virheet, jotka taas kerran kaatuvat kansan päälle?

90-luvun lamassa maksettiin pankkien tappiot ja nostettiin jaloilleen maa. Taas ollaan tilanteessa, että duunarin selkänahasta pitäisi riipiä lisää voittoja rikkaille. Kaikilla mittareilla Suomen pitäisi menestyä kilpailussa. Silti vienti ei vedä ja kaikenmaailman sopimuksia yritetään tuputtaa, joilla ostovoimaa laskettaisiin ja yrityksille annettaisiin roppakaupalla lisää rahaa. Keskustan ja muiden perussuovaisten ajama oikeistopolitiikka on syössyt tavallisen kansalaisen vaikeuksiin. Rahat eivät riitä kallistuvilla asuntomarkkinoilla ja päivittäinen toimeentulo pätkätöissä ja vuokrafirmojen listoilla uuvuttaa. Suomessa on työpaikat yritysten lyhytnäköisellä isänmaallisuudella viety halpamaihin, verot on kierretty parasittien kautta ja piilotettu verottajalta. Sikailu ja suhmurointi on vienyt uskon, että päättäjät saisivat maan raiteilleen.

Ruotsilla menee hyvin? Miksi? Siellä on vältetty ne virheet, joita Suomessa on tehty.

Ruotsissa on sitä henkeä, jota suomalaisilla yrityksillä ja yritysjohtajilla ei ole.

Yrityksiä ei päästetä ulkomaiseen omistukseen ja työpaikat ovat pitkälti säilyneet. Samoin kilpailukyky. Ilmeisesti siellä on paremmat johtajat ja tuotteet. Suomen ongelma on lyhytnäköinen omistajuus, pikavoittojen tavoittelu ja saamaton hallitus tai hallitukset.

Kansa joutuu aina maksamaan, se on totuus. Hinta vaan alkaa olla aika suuri.

Paskat palkat, korkea verotus ja kallis asuminen. Mitään näistä ei edes yritetä saada kuntoon. Kaikki asioita, jotka jokaisen on jokaisena ikisenä päivänä kohdattava. Alan tuntee suurta kuvotusta SAK:n johtoon ja jatkuvaan etuisuuksien myyntiin. Mihin keskusjärjestöä tarvitaan, kun sen ainoa tehtävä on kasvattaa yritysten voittoja ja pistää duunarit polvilleen, unohdamatta eläkeläisiä ja nuoria. Hyvin tässä maassa menee hyvin ainoastaan rikkailla, joiden loputtomalla ahneudella ei ole mitään rajoja. Miten kauan nielemme oman kurittamisemme? Eikö torille löydy väkeä ilman ilmaisia ämpäreitä? Ylpeä olen siitä, että SEL sanoi ei kilpailukyky sopimukselle. Mitä se tarkoittaa jää nähtäväksi mutta varmaa on, että hallitus on kaadettava ja pikaisesti.

Sosiaalifoorumi

Stubb, Soini, Sipilä

Stubb, Soini, Sipilä emme antaudu ikänä, huudettiin mielenosoituksessa maaliskuussa.

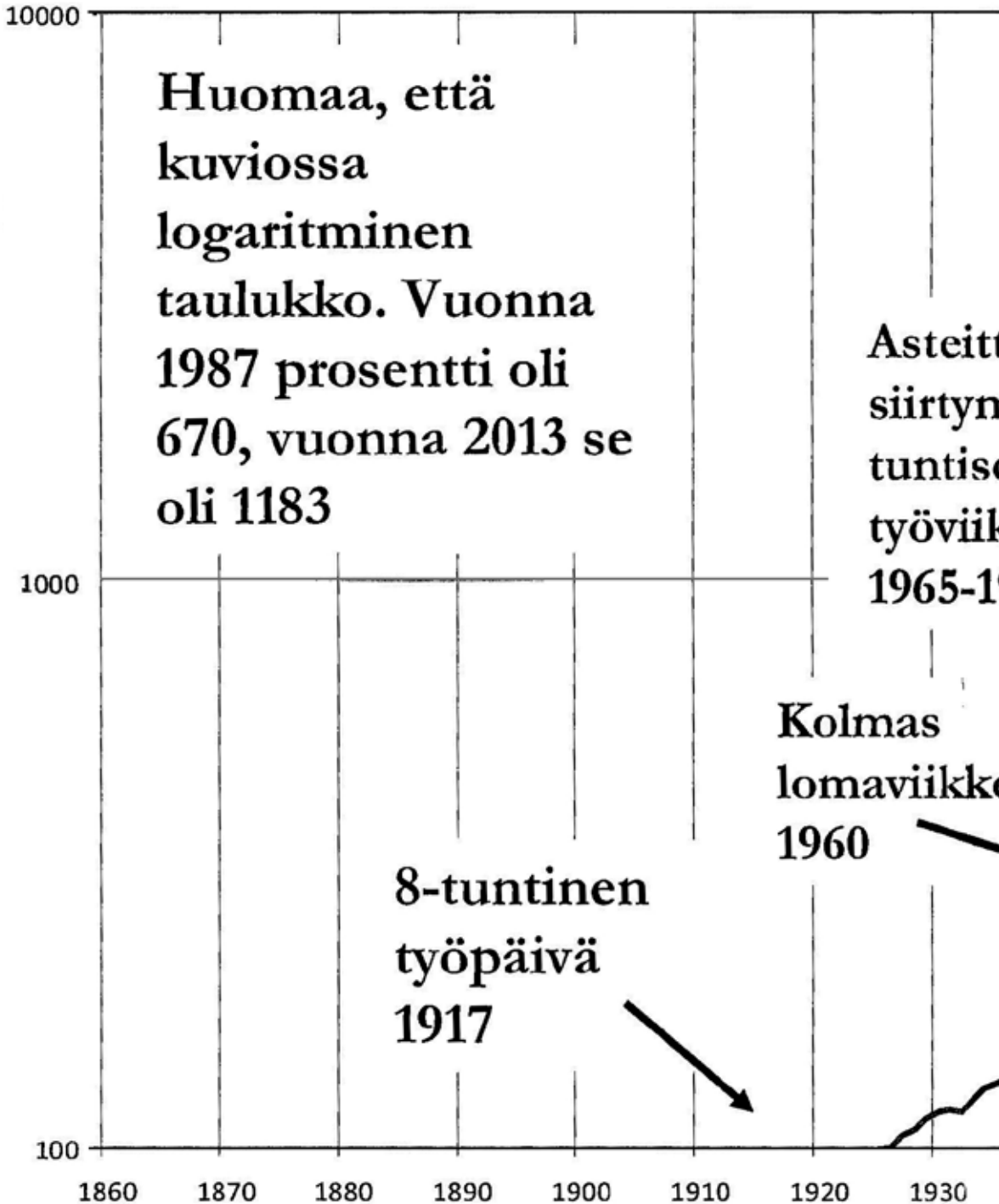
Muistan Viinasen ja Ahon, Lipposen, Siimeksen, Vanhasen, Kiviniemen, Urpilaisen, Jungnerin, Kataisen; loppumattomalta tuntuvan lauman ns. uusia naamoja, uusia poliitikkoja, uusia lupauksia, jotka ovat kukin vuorollaan tanssineet esiin ja ulos lööpeistä. Vaikka naamat ovat vaihtuneet, hallitusten harjoittama politiikka on pysynyt eri painotuksilla austerityn, supistusten ja leikkausten politiikkana, ja jakanut kansantuloa uudelleen rikkaimman yhden prosentin hyväksi. Puhummepa sosiaaliturvan leikkauksista, valtion omaisuuden myynnistä, ulkoistamisista, terveydenhuollon supistuksista tai melkein mistä tahansa kansalaisten elämää tai koko yhteiskuntaa heikentäneestä ratkaisusta, ay-liikkeen johto, eri puolueiden edustajat eri hallituksissa, kunnanvaltuustoissa, valtionyhtiöiden päättävissä elimissä, ovat väliin jopa yksimielisesti sopineet leikkausratkaisujen sisällön, sekä rikkaille tulleiden verohelpotusten ja huippupalkkojen maksatuksen. Solmittu yhteiskuntasopimus perustuu pitkälti niihin heikennyksiin, joita SAK itse esitti alkuperäisessä neuvottelutarjouksessaan. Oikeistohegemonian säilymisen kannalta tärkein opetus on ollut kansalaisille, että teillä ei ole todellista vaihtoehtoa. Te ette koskaan voita! Tämä oli myös Kreikan kovan kohtelun opetus eurooppalaisille. Ryöstön oikeutusta ei enää perustella yhteisellä edulla vaan vaihtoehdottomuudella.

Kuten historiassa niin usein niukkenevien resulssien oloissa, todellisen vaihtoehdon puuttuessa, katse on kohdistunut heikompaan. Inhottavan muukalaisvihan ja rasmin nousu ei kuitenkaan selity ihmisten ilkeydellä tai perisynnillä, ne ovat liikkeitä, joita tutkimalla me voimme nähdä, miten ns. edistyksellinen liike on epäonnistunut omassa toiminnassaan. Jos jopa vasemmisto on sopimassa Helsingissä, että julkisia palveluja leikataan, voiko kukaan tavallinen kaupungin budjettia ymmärtämätön ihminen ajatella muuta kuin, että rahaa todella on liian vähän, kun kerran vasemmistokin hyväksyy leikkaukset. Ja pakko kai meidän on tinkiä, kun jopa ammattiyhdistysliike sellaista vaatii. Nopeasti katse etsii helpointa viholista, jos kerran on leikattava, niin olkoon se näiltä maahanmuuttajilta – tässä on eurooppalaisen ja USA:n oikeiston poliittisen prosessin logiikka äärimmilleen yksinkertaistetussa muodossa. Mitä inhottavammaksi vastaliikkeet kehittyvät, sitä enemmän ja tarkemmin yhteiskunnallista tasa-arvoa ajavien voimien on analysoitava omaa toimintaansa. Miksi tasa-arvon ihanteita kannattava kansa äänestää oikeistoa?

Maahanmuuttovastaisten äärioikeistolaisten liikkeiden kasvun ohessa on nähtävissä, näin kai jo voi sanoa, toisenkin megatrendin nousu. Anonymous, attac- ja muiden laajojen kansalais- ja katuliikkeiden oheen Podemosin, Jeremy Corbynin ja Sandersin kannatuksen nousu suurissa puolueissa USA:ssa ja Englannissa on

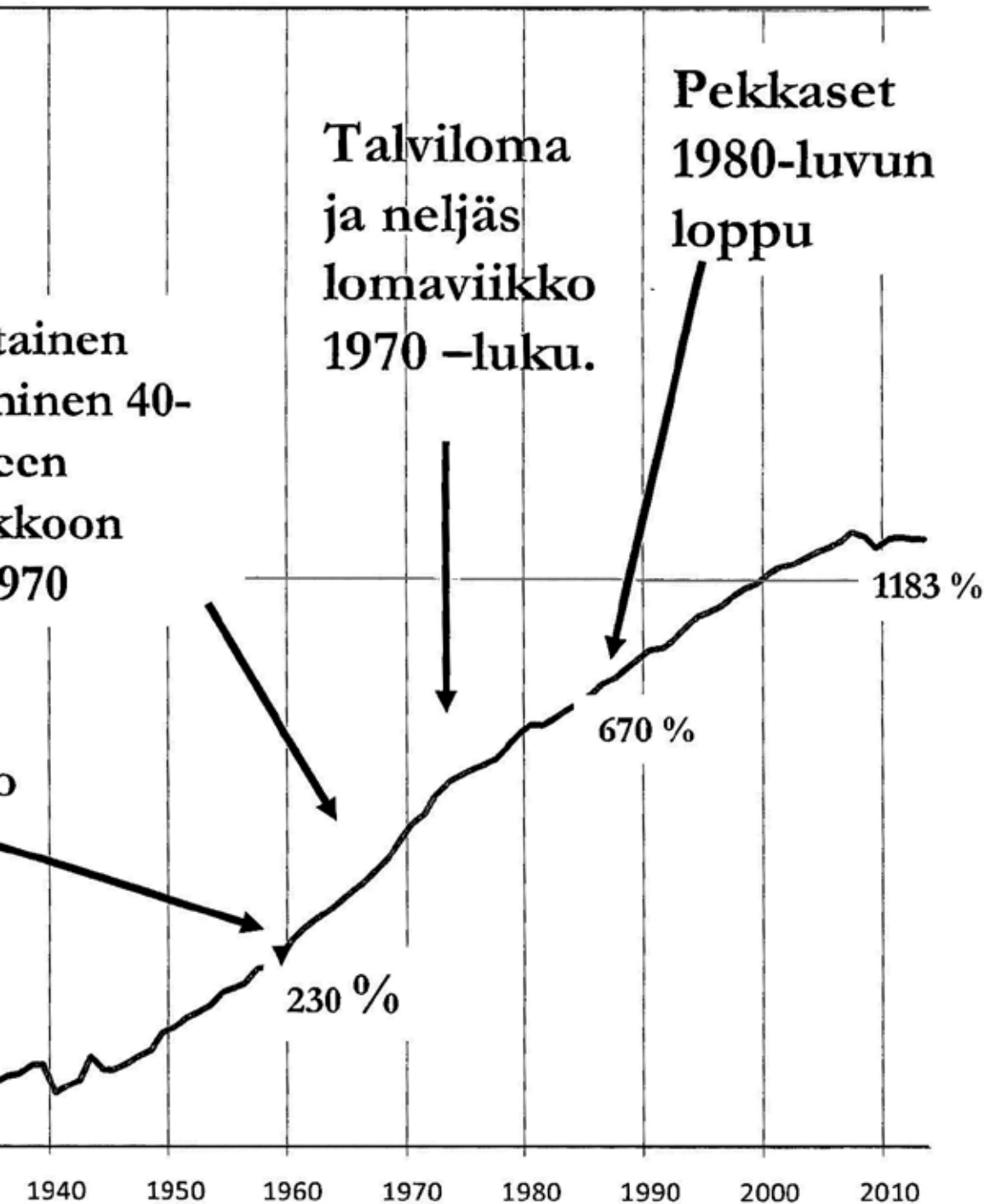
Työntuottavuus ja

Työn tuottavuus

työajanlyhentäminen

vuos 1926 = 100

ehkä tämän hetken merkittävin ilmiö. Blairismi, vasemmistolaisuuden kolmas tie, pienemmän pahan politiikka, rikkaiden lautasilta tipuvien murusten keräilyn logiikka näyttäisi kärsivän vastaiskuja maailmalla, kun yhä uusissa ja uusissa arvovaltaisissa tutkimuksissa osoitetaan, miten yksi prosetti kuppaa kansantaloudet ja kyörää miljardit veroparatiiseihin, eikä edes murusia jää keräiltäväksi lattialta muuta kuin velkarahalla.

Itse näen, että kansainvälisten tutkimustulosten kaksi tärkeintä opetusta vasemmistolle ovat seuraavat

A. Epätasa-arvo heikentää jopa kasvua ja on suureksi haitaksi yhteisön kyvyille selvi- tä ongelmista

B. Miltei kaikissa valtioiden välistä selvi- tymistä eritellessä tutkimuksissa pohjois- maisten mallien etevyymmys nousee aina esiin.

Mitä monimutkaisemmaksi urbanisoitu- nut yhteiskunta muuttuu, sitä tärkeäm- mäksi käyvät toimiva ja luotettava infra- struktuuri, toimiva koulutusjärjestelmä ja tasa-puolinen ja oikeudenmukainen sosi- aaliturva. Meidän valtiomme (sanon nyt sitaateissa) ”kilpailukyvyyn” keskeisin asia ei ole pitkälle automatisoidun pääomaval- taisen vientiteollisuuden palkkataso, vaan koko yhteiskunnan kyky hoitaa luotetta- vasti infra, koulutus ja sosiaaliturva. Vaik- ka humaaneina ihmisinä olemme köyhän puolella, meidän on kaikilla päätöksente- on tasoilla osattava nähdä ja osoittaa, että kyse on myös koko yhteiskunnan edusta. Kyse ei ole vain humanismista vaan yhteis- ön selviytymisestä. Oikeistolainen malli, suppea valtio, kilpailu matalilla palkoilla ja bulkkituotannolla, ”oman onnensa sep- pä” -ajattelu, kaikki tämä muodikas löö- peri on menneen maailman mallia, jolla menetetään kaikki ne edut, joita jo paljon heikennetty nykysysteemi tarjoaa. Miksi tämä lähes itsestään selvyyttenä hyväksyty

tieto on niin vaiketa ymmärtää, silloin kun sovitaan ja päätetään vaikkapa palkoista, sosiaaliturvasta tai kaupunkien budjeteis- ta? Kuinka paljon on kyse tietämättömyy- destä, rohkeuden puuttesta tai plutokra- tian kasvusta vasemmiston sisällä, ja miten sitä vastaan voidaan taistella, on tuhan- nen taalan kysymys. Kysymys on myös aloitteista ja politiikan teon taidosta, voi- mien kokoamisesta ja niistä ongelmista, joihin kansalaisten katse kohdistetaan ja joiden muuttamiseksi voimat kootaan.

Kun puhutaan veroparatiisimiljardeista, on myös pohdittava, miten nuo valtavat omaisuudet ovat syntyneet. Osa on synty- nyt valtioyhtiöiden lähes ilmaismyynnin avulla, osassa suomalaisten tutkijoiden, insinöörien ja duunarien kehittämät hie- not tuotteet ja yritykset on rahastettu myynnin avulla omistajan salkkuun, osas- sa kuten terveydenhuollon alalla näemme ulkoistetuttujen julkisten palvelujen avulla tapahtuvaa verovarojen törkeää rahastus- ta. Eräs monista hallitsemisen kriisin syistä liittyy automaation mahdollistamaan työn- tuottavuuden valtavaan kasvuun, jota ei ole kyetty tai haluttu ulosmitata yhteis- kunnan hyväksi palkkoihin, työaikaan tai veronmaksuun. Koko meidän systeemim- me pohjalla on koko itsenäisyyden ajan vallinnut pääomavaltaisen vientiteollisuus- edistämisen idea. Tämä ongelma tuottaa oikeistolaistumista, koska yhä suuremmat voitot valuvat veroparatiisei- hin keskituloisten kansalaisten ja keski- suurten ja pienyrittäjien kustannuksella. Toivoisin näkeväni kansantaloustieteiljiöi- den laajamittaisia tutkimuksia ja konfe- rensseja siitä, miten hyvinvointivaltion ra- hoitus tulisi järjestää nykyistä järkevämmi- ja oikeudenmukaisemmin, ja rokottaa nykyistä tehokkaammin valtavia omai- suuksia, osinkoja ja pääomavaltaisen teol- lisuuden katteita.

Vanhan yhteiskunnan rakennemalli nä-

kyy myös edelleen sosiaalivakuutuksen keruu- ja jakopolitiikassa, ja sekin kohtelee kansalaisia eriarvoisesti. Köyhien määrä on lisääntynyt ja taistelu pienten ja koerien kohdentamisesta on mahdollistanut kansalaisten keskinäisen solidaarisuuden heikkenemisen ja oikeistolaistumisen yhteiskunnan rakennemuutoksen aikana.

Monet arvostetut tutkijat ovat todenneet, että rikkaat aloittivat luokkataistelun ja ovat voittaneet sen. Itse uskon, ettei lopullista sanaa ole sanottu, ehkä historiallisten vastaliikkeiden suunta on kääntymässä.

Päivi Uljas

Michael Mann, David Harvey ym. ovat kiinnittäneet huomiota siihen, että nationalistinen identiteettipolitiikka tuli protestin väyläksi vasta vasemmiston jäätyä 1990-luvulla uusliberaalin talouden hoitajaksi ja keskittyttyä vähemmistöjen oikeuksiin.

Kesäpäivät Jyväskylässä

27. - 28. 8. 2016

www.selry.fi/kesapaivat

SEL:n Kesäpäivät Jyväskylässä 27.-28.8.2016

Hyvät elintarviketyöläiset,

Toivotamme Teidät lämpimästi tervetulleiksi viettämään kesäistä viikonloppua 27.-28.8.2016 SEL:n Kesäpäivien merkeissä Jyväskylään. Näiden Kesäpäivien järjestelyistä vastaavat Jyväskylän ja Vaajakosken Elintarviketyöläisten ammattiosastot, joilla on pitkät perinteet eri toiminnoissa elintarvikealalla.

Otamme teidät vastaan hotelli Laajavuoressa, jossa saatte nauttia tervetuliaiskahvit. Vaajakoskella järjestetään jalkapallo, rantalentis, petanque ja yleisurheilukisat, siellä myös pääsee kaloja narraamaan.

Hotelli Laajavuoressa järjestettävät karaokepäivätanssit ja niiden jatkoksi iltajuhlat kruunaavat päivän. Olemme tehneet kaikkemme, että voitte nauttia toistenne seurasta ja viikonlopusta kanssamme.

Kilpailupaikat odottavat kisaajia, parketit tanssijoita - tervetuloa vieraaksemme!

Harri Puhakka
puheenjohtaja
Jyväskylän Elintarviketyöläiset ry os. 016

Esa Väyrynen
puheenjohtaja
Vaajakosken Elintarviketyöläiset ry os. 045

Lisätietoja:

<https://selry-fi.directo.fi/sel-n-kesapaivat-jyvaskylassa-27/>

Kevätmietteitä

Se on edessä taas, kevät ja mökkitouhut. Mitenköhän kaikesta selviän? Jo syksyllä totesin, että taidamme rapistua suunnilleen samaa tahtia, mökki ja minä. Meissä on vain se ero, että mökin voi vielä kunnostaa. Se tarvitsee vain vähän raputusta ja maalia, mutta minun rappeutumiseni alkaa jo olla sitä lopullista vanhuuden heikkoutta. Minulle alkaa viime vuosisadan kuusikymmentäluvulla alkanut mukava harrastus muuttua ylivoimaiseksi raadannaksi. Mökistä vielä jotenkin selviäisin, mutta tontin pitäminen asutun näköisessä kunnossa alkaa jo muodostua ylivoimaiseksi. Ne koivut, jotka silloin kun tontti aikanaan ostettiin olivat korkeintaan ranteen paksuisia puskia olivat kasvaneet niin suuriksi, että niiden tuuheat yhteen kasvaneet latvukset varjostivat lähes koko tontin ja nurmikko alkoi sammaltua.

Arvelimme vaimon kanssa, että ainoa keino oli harventaa ja merkkasin kymmenkunta runkoa kaadettaviksi. Kun omat polveni eivät enää taipuneet ja kannot siksi olisivat jääneet hävyttömän korkeiksi sovin naapuritalon isännän kanssa, että hän talvella joutessaan kävisi ne kaatamassa.

Kun jäässä oleva tie pari viikkoa sitten vie-

lä kantoi, kävin katsomassa tulevan kesän työmaata. Totesin merkattujen runkojen lojuvan metrin pätkinä latvuksiensa kanssa pitkin tonttia. Kävin maksamassa sovitun hinnan naapurille, ja rupesin miettimään raivaustalkoitten järkkäämistä.

Tyttären mies ja aikuiset pojat olisivat ilmeisesti tulossa ja tätä kirjoittaessa minulla on vielä parisen viikkoa aikaa hankkia talkoojuomia ennen kuin routivaa tietä viitsii ajaa. Taidanpa tehdä pienen hankintaristeilyn eteläiseen naapurimaahan.

Koska vanhan viisauden mukaan hyvin suunniteltu on jo puoleksi tehty, rupesin miettimään:

- Jos saisin ne rungot pinoon verstaan eteen ja latvukset hieman pätkittyinä pinoon juhannuskokkopaikan viereen, olisi klapien teko melkein istumahommaa sähkösahalla ja klapikoneella, josta kesän mittaan selviäisin itsekin. Siihen mökin kohentamiseen saisin varmaan apua; pojilta rapsuttamiseen, teräsharjalla ja hiekkapaperilla hankaamiseen ja vaimolla on vakaa maalauskäsi.

- Sitten täytyisi vielä saada vesijohto toimimaan. Siihen saisin apua lapsenlapsi numero viideltä, jolla on sen verran pitkät kädet, ettei tarvitse minun lailla mennä

kaivoon imuputkea kiinni ruuvaamaan.

Näin kulki ajatus, ja puhelimitse sain tiedon, että pojat tulisivat helluntaina talkoisiin. Silloin olisi routa jo lähtenyt maasta niin, että vesijohdon saisi toimimaan. Siihen mennessä kerkiäisiin purkamaan ja puhdistamaan vesiautomaatin, joka viime syksynä oli aiheuttanut kraanaveteen pientä sivumakua.

Niinpä niin, kun asiaa oikein ajattelee, niin eiköhän tänäkin kesänä jää hyvää aikaa mielipuuhalleni; luonnon ihailemiseen grogiverannallani istuen.

Päästyäni kevätmietteissäni näin pitkälle Hessu soitti, että olisi aika kirjoittaa jotakin Sekahedelmän kesänumeroon.

Ajattelin heti, että näpyttelen vain mietteeni muistiin ja kirjoitan hyvän kesän toivotukset alle, mutta luettuani yllä olevan tulin toisiin ajatuksiin. On se noloa vaan valittaa vaivojaan, voisihan sitä kirjoittaa jotain asiallisempaa. Elintarvikkeita valmistetaan ja kympin porukkaa on töissä koko kesän, ja hallituskin hallitsee, mitäpä jos paljastaisi porukalle hallituksen uusia juonia?

Pitkään mietittyäni tulin siihen tulokseen, ettei mitään uutta tämänkään kesän auringon alla, nimet vain muuttuvat, mutta juonten sisältö säilyy. Jatkoin istumistani tietsikan ääressä ja kirjoitin seuraavanlaisen opettavaisen jutun:

Huonosta jakovarasta kestävyysevajeeseen

Nuoruudessani olin Nahka- ja Kumityöntekijöitten liiton os. Seiskan puheenjohtajana mukana laatimassa työehtosopimusestityksiä, ja joskus mukana neuvotteluissakin. Siihen aikaan työnantajat väittivät ajan olevan niin huono, ettei heillä riitä jakovaraa liksojen korottamiseen. Kun sitten yleislakolla mitattiin ulos kunnan markkamääräinen korotus, niin hintojen korotukset veivät nopeasti rahat takaisin

vastapuolen kassoihin. Silloin keksittiin tällä puolen barrikaadia vaatia sopimusneuvotteluissa palkkojenkorotusten lisäksi ns. pysyviä etuja, joita ei inflaatio voisi syödä pois. Näistä vaatimuksista syntyi pikkuhiljaa se hyvinvointijärjestelmä, jota nykyhallitus suurella innolla yrittää leikata. Termi huono jakovara on vain tässä pelissä muuttunut kestävyysvajeeksi.

Jos haluaisi olla ilkeä ja suorapuheinen - ja sitä minä haluan - voisi sanoa, että tämän ajan juonikkaat kapitalismin kätyrit ovat keksineet uuden piilotermin kansaa hämäämään. Termi on sikäli onnistunut, että ammattiyhdistysliikekin on höynäytetty mukaan luopumaan palkkojen korotusvaatimuksista, että yhtiöille jäisi riittävästi voitonjakovaraa osakkailleen.

Jospa minäkin kantaisin korteni hallituspolitiikan kekoon ja esittäisin poliitikoille nipun uusia termejä.

Kun politiikka nykyisin tuppaa henkilötyymään tuli mieleeni seuraavat piilotermit joilla hankkeiden ajajien nimetkin jäisivät mukavasti ikuisiksi ajoiksi historiaan:

- Soteuudistuksen vesittäminen, julkisten hoivapalveluiden yhtiöittäminen ja avaaminen näin ylikansallistenkin yhtiöiden kilpailulle voisi nimittää vaikka Sipi-Stubi-Soinniseksi.

- Hyvin toimivan liikennelainsäädännön romuttaminen ja valtion kiskojen avaaminen kilpailijoille, jotka poimisivat rusinat ruuhkasuomen liikenteestä ja jättäisivät harvaan asutut alueet oman onnensa nojaan, voisi sanoa Berneroinnksi.

- Kulutusrahojen leikkaaminen ja opiskelijoiden ajaminen pankkien velkavankeuteen voisi nimittää Grahn-Laasonoinniseksi jne.

Jätän tämän ideani vapaasti puoluetoimistojen kehitettäväksi.

Ja nyt, kaikesta huolimatta hyvää kesää kaikille sekahedelmän lukijolle toivottaen

Limppu

**Hyvää, rentouttavaa,
mukavaa kesää kaikille**

10

